Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26398
Copyright: Admont, Benediktinerstift

est deceq; psapia. ⁊ int eos humanitus uixit. quod
gentibus legi puanis non cōuenit. Si gentes que
erant p sua delicta longe p dni gratiā factę s
ppe cum dno adse uenire dignantē summa de
uotione appbarent. quē iudei legis obseruantia
supbi rępbarent. sic p iohm aplm est dictum. In
ppia uenit. et sui eum non receperunt. Venit autē
in longinqua ⁊ receptus a gente iudeorum
rępbata s; deo misericordiā pbata. Nam sic didi
p psalmigrafū deus pat dixit ad filiū suū. Postu
la a me. et dabo t gentes hereditatē tuā. et posse
sionē tuā terminos terre. Hui hereditatis p seuis
ille ppria magnificus. rebelli iudeę dixit. Filii
tui s longe uenient. atq; paulo post. Tunc uidebis
et afflues ⁊ mirabit et dilatabit cor tuū. quan
do euersa fuerit adire multitudo maris. fortitu
do gentiū uenerit t ire eū iertim que in sio
pacis intpretatur ⁊ eunctas di appellat tunc filios
s longe recipiet. et gentes sęę fidei sigillo insigi
nitas in gremio suę p fessionis fouebit. quando
plenitudo gentiū intuerit. ⁊ ds regnū illius gen
tiū acceperit. sicq. omis israel salus fieret. Cū g no
bilis ille homo abire disponeret ut regnū aliud
scilicet gentiū acciperet. quasi iterū reuer
surus uocatis decem seruis suis. dedit illis